

Първото агънце

Бяло гостенче нощес
Ни здрависа с трепкав глас.
То на топличко и днес
Блее в стаята при нас.

Знае вече да тжрчи,
Крум звжнче му окачи,
То подскача на страни
И звжни, звжни, звжни.

Сладжк смях и весел звжн!
Кой ти гледа, че навжн
Сечко джха студ и мраз —
Пролетта дойде при нас!

Ран-Босилек

Белия приятел

Малката Маргаритка остана сираче. Като нямаше нигде никого, тя напусна градчето, дето се беше родила и тржгна да тжрси работа. Тя вжрвя джлго време самичка по пжтя и привечер стигна до един чифлик в полето. Тоя чифлик беше много голям и целия заграден сжс стобор. Вжтре имаше ниви, ливади, гори и кжщи като някое село. До оградата стоеше голямо шарено куче.

Маргаритка много се уплаши като го видя, но кучето отиде при нея, взе да се милква, да ѝ ближе ржцете и радостно да скача.

Тогава Маргаритка седна да си почине и сне от гжрба си малката бохчичка с дрешки и хляб и камшика, който бе взела от кжщи. Баща ѝ беше файтонджия и не беше ѝ оставил нищо друго, освен тоя камшик.

Маргаритка си почина малко и почна да тжрси вратата на чифлика. Тя искаше да влезе вжтре и да по-